

SALVATORIAANSE HULPACTIE

53ste jaargang, nr. 3 | 3de kwartaal: juli - september 2016

KISHOR NAGAR OF JONGENSSTAD

Vorig jaar, 2015, was pater Louis Francken bij ons op bezoek. Hij vertelde ons over het mooie levenswerk "Kishor Nagar of Jongensstad" van zijn overleden confrater en goede vriend pater Vic Van Bortel. Sinds enkele jaren leidt pater Louis nu zelf met moed en enthousiasme dit mooie project van Jongensstad. Hier zijn verhaal.

Kinderjaren

Op 28 juli 1938 werd ik als derde kind en eerste jongen in Wuustwezel in de Antwerpse Kempen geboren. Mijn ouders hadden er een boerderij. Tijdens de oorlog zijn er nog twee kinderen geboren, een meisje en een jongen. We waren dus met vijf kinderen. Ik herinner me nog goed het einde van de Tweede Wereldoorlog. Een Duitse soldaat verbleef op onze boerderij. Mijn oudste zus werd ziek en stierf. Het waren harde tijden. Twee jaar later werd mijn jongste zus geboren en zo waren we dus weer met vijf kinderen. Alhoewel ik de oudste zoon was, zonden mijn ouders mij na de lagere school toch naar het Klein Seminarie van Hoogstraten. Maar tijdens de vakanties werkte ik altijd samen met mijn vader op de boerderij.

In september 1957 trad ik binnen in het noviciaat van de jezuïeten in Drongen. Daarna studeerde ik twee jaar filosofie als voorbereiding om missionaris te worden in Afrika. Toen op het einde van de filosofiestudie onze provinciaal twee vrijwilligers vroeg om naar India te vertrekken, een land ver weg van waar missionarissen nooit op verlof kwamen, voelde ik mij aangesproken. Maar omdat we niet onmiddellijk konden vertrekken, hadden wij veel tijd om Engels te leren en om onze kandidatuur in politieke en sociale wetenschappen te voltooien.

Eerste vertrek naar India

In september 1963 kwam ik dan samen met mijn collega, Piet Hemerijcks, in India aan. Gedurende

P. Louis Francken

twee jaar volgde ik een praktische opleiding in Ranchi (studie van Hindi) en gaf les in de school. Daarna vervolgde ik samen met jezuïeten uit alle streken van het land mijn opleiding, studeerde economie in Delhi en daarna nog vier jaar theologie in Pune. Deze vormingsjaren waren tevens een goede gelegenheid om India te ontdekken.

Op 4 april 1970 werd ik priester gewijd in mijn geboortedorp. Een van de voorbeden tijdens mijn Eerste Mis is mij altijd bijgebleven: "... dat pater Louis een man moge zijn die kan luisteren naar de mensen." De eerste twee jaar na mijn wijding werd ik ingeschakeld in het vormingswerk van jonge jezuïeten in Ranchi. Het samen leven en werken met jongeren die hun eerste stappen zetten in het religieus leven, gaf me een dieper

inzicht in de mentaliteit en het gedrag van de plaatselijke jongeren.

30 jaar als professor

In 1973 werd ik benoemd in het St. Xavier Universitair College in Ranchi. Ik gaf economie en statistieken. Ik woonde samen met nog zeven andere Vlamingen in dezelfde gemeenschap. Hier heb ik veel van mijn collega's mogen leren en veel praktische ervaring opgedaan. Naast les geven kreeg ik er ook het administratieve werk bij. Tijdens de grote vakantie kregen we telkens de gelegenheid om de verafgelegen missieposten te bezoeken. Van 1982 tot einde 1986 was ik directeur van het Universitair College waar toen 3800 jongens en meisjes studeerden.

In januari 1987 werd ik, als opvolger van Michael Van den Bogaert, directeur van het "Xavier Institute of Social Service" (XISS) benoemd, toen ook bekend als het Sociaal Instituut. Dat was een heel andere taak. Voor de twee full time cursussen (opleiding van Labour Welfare Officers en van Rural Development Professionals) waren er veel aanvragen. Daarnaast konden studenten op hetzelfde Instituut ook verschillende Social Service opleidingen volgen zoals een opleiding voor self-employment en landelijke ontwikkelingsprojecten in de dorpen. Naast mijn

hoofdvak van statistieken gaf ik ook nog een nieuwe cursus project planning, monitoring en evaluatie. In 1993 gaf ik de taak van directeur over aan een Indiase confrater, maar ik bleef werkzaam op XISS. Ik was namelijk voor drie jaar aangesteld bij een project van rehabilitatie van families van wie land in beslag was genomen door een bedrijf dat een open steenkoolmijn runde.

Een nieuwe opdracht

Na dertig jaar werkzaam geweest te zijn in het Hoger Onderwijs en veel administratief werk, voelde ik dat het tijd was om iets nieuws te beginnen. Deze administratie vergde veel van mijn tijd en mijn leven was "altijd een bezig zijn". In juni 2004 nodigde de provinciale overste mij uit om een nieuw initiatief op te starten: een fondsenwervingsbureau voor projecten. Daarnaast vroeg hij mij ook om de verantwoordelijkheid op me te nemen voor de uitvoering van bouwprojecten. Dat gaf me de gelegenheid om regelmatig op bezoek te gaan in de parochies van onze verafgelegen missies. Het was een boeiend werk. Ik kon echt meeleven met de strijd en het harde leven van pastoors en schooldirecteurs ver weg van Ranchi. Vanaf 2010 heeft een Indiase pater die taak overgenomen en werd ik verplaatst naar

het ATC, dicht bij Kishor Nagar: Jongensstad. Ik ging regelmatig op bezoek bij pater Vic Van Bortel, die zwaar ziek was. Hij was voor mij als een oudere broer bij wie ik altijd terecht kon. We hadden veel gemeenschappelijk. Tijdens een van mijn laatste bezoeken, vroeg hij mij: "Louis, kom naar Kishor Nagar, uw plaats is hier". Hij stierf op 18 januari 2010 en liet een grote leegte na. 40 jaar lang had hij hier gewerkt en "Jongens Stad" opgebouwd. Maar er was jammer genoeg geen opvolger voor hem.

Kishor Nagar - Jongensstad

In mei 2011 werd ik aangesteld als directeur van Kishor Nagar. Enkele maanden later werd pater Walter Beck assistent-directeur. Het mandaat van de provinciaal was heel duidelijk: "Het is jullie taak Kishor Nagar in stand te houden en het werk van pater Van Bortel voort te zetten. Het is een zichtbare getuigenis van onze optie voor de armen". De eerste maanden waren voor ons beiden een leerperiode, een tijd van mee te leven met de jongens, van zien, observeren en luisteren.

Kishor Nagar is uniek, helemaal anders dan een gewone school of internaat. In Jongensstad verblijven momenteel 620 jongens, die begeleid worden door een 20-tal personeelsleden. Het doel is kansarme kinderen een goede opvoeding te geven, zodat ze terug geïntegreerd kunnen worden in de maatschappij. Kishor Nagar is een grote familie van jongens die samen leven, lessen volgen, op veld en boerderij meehelpen, zelf de keuken doen en in andere huishoudelijke

taken meewerken. Men zegt soms "anders leven is mogelijk". Kishor Nagar is daar een bewijs van. Onze levensstijl is heel eenvoudig, maar met die grote bekommernis dat alle jongens van een menswaardig en respectvol bestaan mogen genieten.

Deze ervaring bracht ons tot een beter begrip van de kern van het evangelie. God is liefde en wij kunnen die liefde ervaren en aanvoelen als we ons durven openen voor het kwetsbare in de andere en in ons zelf. Op vier jaar tijd hebben we heel wat kunnen doen voor het onderhoud van onze gebouwen. De eerste fase van herstellen innovatiewerken is afgewerkt. Nu bestaan er plannen voor uitbreiding en verbetering van de infrastructuur. We willen namelijk onze instelling verder uitbouwen en we hopen zo van de Staat een officiële erkenning te krijgen voor de school. Daarom zijn we op zoek naar goede leraars en

ijveren we voor een meer professionele aanpak in het onderhouden van gebouwen en het runnen van de boerderij.

In een snel veranderende omgeving willen wij trouw blijven aan de visie van pater Van Bortel en tegelijkertijd creatief reageren op de nieuwe uitdagingen die ons tegemoet komen. Terwijl pater Walter vooral bezig is met het uitbouwen van degelijk onderwijs, vind je hem na de lessen op het sportveld of wel in de

groentetuin of op de velden. Ikzelf probeer zo goed als mogelijk het jongensinternaat te leiden. Daar komt heel wat bij kijken: zorgen dat het eten op tijd klaar is, zieke jongens naar de dokter brengen en zoveel andere dingen. Daarbij is er ook de administratie: de briefwisseling, projecten schrijven, aankopen doen en de boekhouding in orde houden. Ik doe elke dag de ronde van de boerderij, vooral de koeienstal. Voor mij is dit 'back to the roots'.

Een gelukkige missionaris

Ik ben blij dat ik weg ben uit de stad. Ik voel dat ik hier op mijn plaats ben, een plaats echt aangepast aan mijn eigen levensritme. Onze voornaamste taak bestaat erin de jongens te begeleiden en daarom leven wij samen met hen om hen zo te vergezellen op hun weg. Onze deur staat altijd open voor de jongens.

Ik leef hier nu al vijf jaar met deze jongens. Het is voor mij een diep verrijkende ervaring. Het heeft een hele verandering gebracht in mijn persoonlijk leven. Elke dag brengt ons iets immers wat nieuws.

De Salvatoriaanse Hulpactie wil heel graag pater Louis helpen in zijn zorg voor al deze jongens. Daarom rekenen wij ook op uw steun : uw steun op project 16/051.

Giften aan ons werk zijn aftrekbaar van het belastbare inkomen, wanneer het totaal in een jaar gestort bedrag € 40,- of meer bedraagt. Hiervoor ontvangt u automatisch in februari van volgend jaar een attest. Indien u de gestructureerde mededeling gebruikt die op het overschrijvingsformulier voorgedrukt staat, wordt uw gift **automatisch geboekt voor de projecten, vermeld in dit blad.** Indien uw gift voor een **bepaalde persoon** bestemd is, gelieve de naam of het nummer van deze begunstigde te vermelden. Wanneer u het nummer (ook een gestructureerde mededeling) niet kent, neem dan gerust contact op met het secretariaat! U vergemakkelijkt ons werk, waarvoor dank!

Hebt u er ooit al aan gedacht dat het mogelijk is de Salvatoriaanse Hulpactie als mede-erfgenaar in uw testament op te nemen?

Op die manier kunt u onze misdeelde medemensen in de landen in het Zuiden prachtig steunen. Daartoe is het voldoende in uw testament bij voorbeeld de volgende zin in te lassen: "Aan de Salvatoriaanse Hulpactie v.z.w., 't Lo 47 te 3930 Hamont vermaak ik de som van € ...". De Salvatoriaanse Hulpactie is één van de 100 organisaties die samen de campagne 'testament.be' gelanceerd hebben. Voor meer info, contacteer ons of ga naar www.testament.be.

Er zijn mensen die graag een **persoonlijke tint** willen geven aan hun hulp en precies willen weten wat er met hun geld gebeurt. Dat is hun goed recht. Zij kunnen bij ons terecht via **onze actie kinderadoptie**. Wij raden hen aan **een kind financieel te adopteren**. Met een bijdrage vanaf € 16,50 per maand zorgen zij voor de opvoeding van een kind in een land in ontwikkeling. Zij ontvangen de naam en een foto van het kind en het adres van de missionaris die ervoor zorgt, zodat zij in contact kunnen komen met het kind en zijn familie. Wij weten dat hier misbruiken kunnen ontstaan. Daarom wordt de actie ginder stevig in handen gehouden door een missionaris of ontwikkelingshulp (m/v), die wij altijd persoonlijk kennen en voor wie wij borg staan. Vraag inlichtingen over de werkwijze van deze actie als u er iets voor voelt.

Als uw adres verandert en u graag ons tijdschrift wilt blijven ontvangen, gelieve ons dan uw nieuw adres mee te delen. Hartelijk dank bij voorbaat.

Colofon

Redactie: P. Gerry Gregoor
Lay out: Dirk Oomsels
Foto's: Kishor Nagar
Drukkerij: Burocad nv, Peer

Verantwoordelijke uitgever:
Salvatoriaanse Hulpactie
't Lo 47
3930 Hamont
Met kerkelijke goedkeuring

E-mail: info@salvatorhulp.org
Telefoon: 011-44 58 21
Website: www.salvatorhulp.org
IBAN: BE24453101835138
SWIFT: KREDBEBB

